

بسم الله الرحمن الرحيم

El-Raye Gazetesi

İran'ın Yahudi Varlığına Saldırma Konusundaki Ciddiyetinin Boyutu!

Üstad Esad Mansur'un Kaleminden

Herhangi bir ülkenin dış siyaseti hakkında konuşmak istediğimizde, öncelikle bu siyasetin dayalı olduğu temeli, hedeflerini ve bağlantılarını anlamamız gerekir. Zira ondan sadır olan ve onunla ilgili olan her şey, bu hususlara dayanmalıdır; aksi takdirde kişi, olayların dalgalanmasıyla birlikte şaşkın ve çelişkilere kapılmış bir şekilde hareket edecek, olayları bu temele bağlamadan görünüşüne bağlı kalarak bakış açısı yüzeysel olacak ve böylece siyaseti anlamayacak ve doğru bir görüş de veremeyecektir.

İran hakkındaki konuşmamıza gelecek olursak; İran, dış politikasını mevcut uluslararası sisteme göre yürüten bir ülkedir; zira Birleşmiş Milletler, İslam İşbirliği Teşkilatı, BRICS ve Şangay üyeliği gibi kapitalist sisteme dayalı uluslararası ve bölgesel kuruluşlarla bağlantısı bulunmaktadır ve tüm uluslararası ilişkileri İslam temeline dayanmamaktadır. Onun hedefi ise ulusal ve milli çıkarlarını gerçekleştirmektir. Bu çıkarları gerçekleştirmek için Şii mezhepçiliği yönünü kullanmakta ve bu çıkarlarla çatışması halinde bu yönü bile hiç umursamamaktadır. Halkının çoğunluğu Şii mezhebine mensup olan Azerbaycan ile olan ilişkileri bunun kanıtıdır; zira 1989 yılında Rusya'ya karşı ayaklandıklarında Rusya ile olan çıkarlarıyla çatıştığı için onları desteklememiş ve 1993'te Azerbaycan'ın yüzde 20'sini işgal eden Ermenilere karşı da onları desteklemediği gibi 2020 yılında topraklarını geri almaya başladıklarında da onları desteklememiştir.

Kurucusu Humeyni, İran'ın iç işlerine karışmaması şartıyla Amerika ile işbirliğine hazır olduğunu açıklamasıyla Amerika yörüngesinde hareket ettiğini ilan etmiş ve eski İran Cumhurbaşkanı Beni Sadr ise bunu ifşa etmiştir. ABD istihbaratı da Humeyni'nin bu konuyla ilgili eski ABD Başkanı Jimmy Carter'a yazdığı mektubu yayınlamıştır. Eski İran Cumhurbaşkanı Ahmedinejad ve eski İran Cumhurbaşkanı Hatemi'nin yardımcısı Muhammed Abtahi, İran'ın Afganistan ve Irak'ın işgalinde ve onun işgali için istikrarın sağlanmasında Amerika ile işbirliği yaptığını açıklamışlar ve İran Suriye'de Amerika'nın ajanı Beşar Esad'ı destekleyerek bunu kanıtlamıştır.

Mürşidi Hamaney'in lisanı üzerinden Filistin ile ilgili politikasını şu şekilde duyurmuştur; bir arada yaşamaya yönelik bir yönetim sistemine karar vermek için Müslüman, Hristiyan ve Yahudi sakinleri arasında bir referandumun yapılması. Böylece Filistin'i gasp eden Yahudilerin varlığını tanıdığını ve onların Filistin'de kalmasını istediğini ilan etmiştir.

Bu nedenle İran Amerika'nın direktifleri dışında bölgede herhangi bir eylemde bulunamaz; dolayısıyla İran'ın politikası bu temelde anlaşılmalıdır, aksi takdirde kişi hem kendini hem de başkalarını yanıltacaktır. Bu politikanın değişmediğinden emin olmak için geçmişteki birçok örnekle bu politikanın takip edilmesi gerekir.

Şam'da Devrim Muhafızları komutanlarının öldürülmesine cevap vermek istediğinde, eski Dışişleri Bakanı Abdullahiyan, nasıl cevap vereceklerini araştırmak için Umman'daki Amerikalılarla temas halinde olduklarını açıklamıştır. Nitekim cevap olarak 332 roket fırlatıldı ve görünen o ki bu roketlerin Yahudi varlığına ulaşmadan önce düşürülmesi konusunda bir anlaşma söz konusudur; bu da yüz suyunu korumak için olup ciddi bir şey değildir.

Hamas'ın siyasi büro şefi İsmail Haniye başkentinde öldürüldüğünde karşılık vereceğini açıklamış ve Amerika ise İran'dan, Gazze'deki ateşkesin sonucuna ilişkin ABD-Mısır-Katar girişiminin sonuçlanmasını beklemesini ve bu müzakereleri engellememesini talep etmiştir! İran da bekleyeceğini açıkladığı gibi taktiksel sabır ve stratejik sabır ilan etmiştir!

Tüm bunlar Yahudi varlığını Lübnan'daki partisine saldırmaya, liderini ve birinci dereceden birçok liderlerini öldürmeye, ayrıca iletişim araçları ve hava saldırıları yoluyla binlerce yandaşını öldürmeye ve yaralamaya teşvik etmiştir.

Yahudi varlığı, Lübnan'a karadan saldırı yapma niyetini açıklamış ve Amerika ise bunu reddetmiş ve Yahudi varlığının Başbakanı Netanyahu yeni bir Ortadoğu oluşturacağını söyleyerek küstahlığında daha da ileri gitmiştir. Böylece Amerika, bölgedeki nüfuzunu güçlendirmek ve ümmetin kurtuluşunu, kalkınmasını ve Hilafetini kurmasını engellemek için bölgede aracı olmaya devam eden Yahudi varlığından istediği şeyin ötesine geçmiştir.

Nitekim İran'ın itibarı dibe vurdu ve tabiileri onun yeteneklerinden ve ciddiyetinden şüphe duymaya başladı; dolayısıyla bu durum bölgesel nüfuzunu sınırlayacak ve ülkedeki muhalefeti isyana teşvik ederek rejimi devirmek için çalışmasına neden olacaktır. Hele de Avrupalılar, özellikle de İngiltere onun içinde çalışmayı bırakmamışlarken. Ardından 200 füze fırlattı, bunun yeterli olduğunu açıkladı ve böylece ciddi olmadığını teyit etmiş oldu. Amerika ise İran rejiminin itibarını korumak ve Netanyahu ile sürülerinin küstahlığını sınırlamak istedi; ama onlar, bir yıl boyunca bir caydırıcı olmaksızın Gazze'deki katliamlarını sürdürdüler ve Gazze'nin savunmasız çocuklarını, kadınlarını ve erkeklerini öldürmekle ve evlerini, okullarını ve hastanelerini başlarına yıkmakla övündüler. Bu ise kalpleri taş kesilmiş, hatta daha da katı olan Müslümanların başındaki yöneticilerin kalplerini etkilememiş ve duyarsız bir hale gelmişlerdir. Ayrıca ümmet de henüz bu yöneticileri ve ordularını devirmek için harekete geçmedi ve Filistin'deki kardeşlerine destek verip onları kurtarmak için yola çıkmadılar. Ne kadar katliam yaparlarsa yapsınlar Amerika'nın onlara yönelik mutlak desteği onları cezbetti ve Gazze'de ateşkes sağlanmasına ve iki devletli çözümün uygulanmasına yönelik tüm siyasi çabaları başarısız olmasına rağmen Amerika onları son derece şımarttı.

Nitekim Yahudi varlığı Lübnan'ı vurmaya ve onu işgal etmekle tehdit etmeye yöneldi; işte o zaman İran bu saldırıyı başlattı ve Amerika da kendisine itaatsizliği bırakmaları için onlara bir mesaj olarak sadece 12 füzeyi durdurdu. Bunun üzerine Yahudi varlığı, bazı tesislerinin bu füzelerden dolayı zarar gördüğünü ve karşılık vereceğini açıkladı. Dolayısıyla Amerika, onun İran'ın nükleer ve petrol tesislerine saldırmasını engellemek için çalışıyor. Zira eğer bu tesisleri yok ederse, İran rejimi ciddi bir çıkmaza girecek, aynı şekilde karşılık vermek zorunda kalacaktır. Aksi

takdirde bölgesel ve dahili olarak tehlikeye maruz kalacaktır. Böylece Amerika, İran'da büyük bir kayba uğrayacaktır. Bu da Avrupalıları oradaki nüfuzlarını yeniden kazanmaya teşvik edecektir. Şu anda Amerika, başkanlık seçimleri nedeniyle Yahudi varlığını dizginlemek konusunda kesin bir karar alamıyor; çünkü demokratlar seçimi kaybetmek istemiyor. Cumhuriyetçiler ise bu varlığa ve onun saldırganlığa verdikleri sonsuz destek konusunda demokratları geride bırakıyorlar.

Amerika, Yahudi varlığını desteklemek ile onu itaat evine sokmak arasında bir denklemler bulamamıştır. Bu yüzden kendisi eleştirilere maruz bırakılmış, zayıf ve güçsüz olarak nitelendirilmiş ve dünyanın sorunlarını yönetme ve çözme kabiliyetine olan güven sarsılmıştır.

Avrupalılar Amerika'nın arkasında soludukları için hiçbir şey yapamıyorlar; ayrıca kendi türetmeleri olmasından dolayı Yahudi varlığına destek vermekten de vazgeçmiyorlar. Adalet Divanı, Ceza Mahkemesi ve Birleşmiş Milletler gibi uluslararası kurumlar olarak adlandırdıkları Batılı kurumlar, varlığı herhangi bir şeye bağlama niyetinde olmamış, onları bir çıkmaz ve çelişki içinde bırakmıştır. Eğer Amerika ve Avrupa, varlığın kendi kararlarına bağlı kalmasını ve onun üzerinde ciddi bir baskı kurmak isteselerdi, boyun eğdi, çünkü onlar onun can simididir. Ama gönüllü olarak yapmasını istediler, bu da varlığın suçlarına devam etmesine neden oldu.

İran, Lübnan'da ateşkesi sağlamanın yollarını aramaya başladı; çünkü Suriye halkıyla yaptığı gibi Yahudi varlığıyla da savaşa girme iradesi olmadığı gibi Filistin'i özgürleştirme hedefleri de yoktur. Nitekim Dışişleri Bakanı Arakçi, bu konuyu görüşmek üzere Beyrut ve Şam'a gelmiştir.

Erdoğan ve diğer yöneticilerin maskesi düştüğü gibi İran'ın da maskesi düşmüş ve ümmet, izzetini ve ihtişamını geri elde edecek samimi siyasi bir liderliğin özlemini çekmeye başlamıştır; bu da ancak Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafetini kurmak için çalışmasıyla olacaktır.

Kaynak: [El-Raye Gazetesi - 516. Sayı - 09/10/2024](#)